

Коломієць Олексій Федотович

Життєпис

ОЛЕКСІЙ КОЛОМІЄЦЬ

(Нар. 1919 р.)

Народився Олексій Федотович Коломієць 17 березня 1919р. в с. Харківці Лохвицького р-ну на Полтавщині. Він був шостою, найменшою дитиною в родині селянина-бідняка, в якій рано не стало батька. Після закінчення семирічки Коломієць в 1935 — 1938 рр. навчається на робітфаку при Харківському інституті радянської торгівлі, а потім на історичному факультеті Харківського університету. Із студентської лави пішов на фронт. Після демобілізації кілька років віддав комсомольській роботі; був лектором ЦК ЛКСМУ, секретарем Чернівецького обкому комсомолу, в 1950 — 1953 рр. працював відповідальним редактором газети "Молодь України", потім у журналі "Зміна". Тоді ж починає друкувати перші нариси й оповідання, що склали збірку новел "Біла криниця" (1960).

Як драматург Коломієць не мав учнівського періоду і досить пізно увійшов у літературу: комедію "Фараони" написав у сорок років. Та вже ця перша спроба принесла йому широке визнання: вперше зіграна в Московському театрі ім. М. В. Гоголя, п'єса в 1962р. ставилася вже в 71 театрі країни. У 1978р. в Київському театрі ім. І. Франка відбулася її п'ятсота вистава.

В наступні роки слідує низка драматичних творів:

1961 р. — драматичний памфлет "Дванадцята година".

1963 р. — психологічна драма "Чебрець пахне сонцем" (інша назва "Де ж твоє сонце?").

1964 р. — п'єса "Прошу слова сьогодні".

1965 р. — драматична діалогія "Планета Сперанта".

1966 р. — "Спасибі тобі, моє кохання".

1969 р. — "Келих вина для адвоката".

1970 р. — п'єса проблемно-психологічного характеру — діалогія "Горлиця", п'єса "Перший гріх".

Лірична драма "Спасибі тобі, моє кохання" і діалогія "Горлиця" у 1970р. були відзначені республіканською премією ім. М. Островського.

1972 р. — п'єса "Одіссея в сім днів".

1973 р. — "Голубі олені" — "повість про кохання", яка на фоні численних батальних творів прозвучала винятково ніжною ліричною нотою і в 1977 році була удостоєна Державної премії Української РСР ім. Т. Г. Шевченка.

1975 р. — "Кравцов".

1977 р. — "Срібна павутина".

1978 р. — драма "Дикий Ангел", постановка якої у Київському театрі ім. І. Франка відзначена Державною премією СРСР (1980).

Хоча в творчості О. Коломійця переважають п'єси про актуальні, сучасні авторові проблеми ("Двоє дивляться кіно", 1987), є у нього й дві драми на теми минулого: "За дев'ятим порогом" ("Запорізька Січ", 1971) та "Камінь русина" ("Град князя Кия", 1981), написана спеціально до святкування 1500-ліття Києва.

Помер О. Коломієць 23 листопада 1994р.

Вперше його ім'я з'явилося на афішах театрів на початку 60-х років, коли з успіхом обійшли сотні сцен дотепні, веселі і мудрі "Фараони" (1961) досі нікому невідомого автора. А сьогодні вже наше театральне мистецтво важко уявити без таких сценічних здобутків, якими стали трагічна дилогія "Планета Сперанта", тривожно-медитаційна "Горлиця" чи озвучена високими нотами душевної краси й людського щему поетична повість про кохання "Голубі олені", прозора в чистоті й ніжності своїй "Срібна павутина" чи психологічно вибаглива драма "Дикий Ангел".